

Karabiber Prensi

Yavuz DEMİRKIRAN

Karabiber Prensi

Yavuz DEMİRKİRAN

Sıcak bir mutfakta, yüksek bir rafın üzerinde kraliyet karabiber değirmeni duruyordu. İçinde, bir karabiber tanesinden büyük olmayan minicik bir prens olan Prens Biber yaşıyordu. Sıcak buğday teni, taç gibi şekillenmiş parlak siyah saçları ve parlak kehribar gözleri vardı. Altın düğmeli, koyu kırmızı kadife bir ceket ve küçücük bir altın taç giyyordu. Her sabah minik ahşap karabiber değirmenini parlıyor ve macera hayali kuruyordu.

Karabiber değirmeni onun krallığıydı. Duvarları minik kıvrımlarla oyulmuştu ve sapı görkemli bir kuleydi. Pirinç aksamı ve parlayan bakır gözlü ahşap bir muhafız olan Şövalye Öğütücü nöbet tutuyordu. 'İçeride kalın, Ekselansları,' dedi. 'Mutfak devasa ve tehlikeli bir yer.' Ama Prens Biber'in kehribar gözleri parladı. Değirmenin ötesindeki dünyayı görmek istiyordu.

Bir sabah Bilge Nine karabiber değirmenini kaldırdı. Kapak açıldı! Prens Biber parmak uçlarında kenara yürüdü ve dışarı baktı. Altında tencereler, kaşıklar ve lezzetli kokularla dolu hareketli bir mutfak uzanıyordu. 'Oo!' diye soludu. 'Kocaman!' Bir kaşığa atladı ve kayd, kayd, kayd ve yumuşakça bir un kâsesine indi. Puf! Beyaz bir toz bulutu burnunu gıdıkladı.

Prens Biber hapsirdi. Minicik bir hapsirik, ama mutfak gürültülüydü. Bir somun ekmeğin yanından, ahşap bir kaşığın altından ve dev bir yumurtanın etrafından koştu. Her şey büyüktü! Bir havuç ağaç gibi, bir çay fincanı ise yüzme havuzu gibi görünüyordu. Bir patates dağına tırmandı ve 'Ben Prens Biber'im! Maceradayım!' diye bağırdı. Ama kimse onun minicik sesini duymadı.

Aniden beyaz göbekli gri bir fare ortaya çıktı. Kırmızı bir boyun bağı ve şapka olarak bir yüksük takıyordu. 'Sen kimsin?' diye sordu fare. 'Ben Pip!' Prens Biber eğildi. 'Ben kraliyet karabiber değirmeninden Prens Biber.' Pip'in bıyıkları seğirdi. 'O değirmeni bilirim! Rafta. Ama sen çok küçüksün! Nasıl geri döneceksin?' 'Bir yolunu bulacağım,' dedi prens cesurca.

Pip, Prens Biber'i mutfakta gezdirdi. Yuvarlanan bir limondan kaçtılar ve bir bal kavanozunun arkasına saklandılar. 'Kediden sakın,' diye fısıldadı Pip. 'Ve Bilge Nine'nin süpürgesinden!' Prens Biber'in kalbi hızlı çarpıyordu ama devam etti. Bu kadar çok renk ve koku hiç görmemişti. 'Senin krallığın küçük,' dedi Pip. 'Ama bu mutfak koca bir dünya!'

Rafta, Şövalye Öğütücü bir gümbürtü hissetti. Kraliyet karabiber değirmeni sallandı. 'Olamaz!' diye bağırdı. Kapakta bir çatlak oluştu. 'Değirmen kırılıyor!' Onu bir arada tutmaya çalıştı ama çatlak genişledi. 'Prens Biber!' diye seslendi. 'Neredesin? Sana ihtiyacımız var!' Ama prens çok uzaktaydı, bir brokoli ormanını keşfediyordu.

Prens Biber hafif bir çatırtı duydu. 'Bu benim değirmenim!' diye bağırdı. 'Eve gitmeliyim!' Minik botlarının taşıyabildiği kadar hızlı koştu. Ama mutfak kocamandı ve raf yüksekti. 'Nasıl geri döneceğim?' dedi. Pip kolunu çekti. 'Endişelenme. Bir yol bulacağız. Arkadaşların olduğunda büyüklük önemli değildir.'

Baloncuklarla dolu bir lavabonun ve sıcacık parlayan bir ocağın yanından geçtiler. Prens Biber'in botları ıslak bir yerde kaydı ama Pip onu ceketinden yakaladı. 'Sağ ol, Pip!' diye soludu. 'Neredeyse geldik.' Ama sonra bir gölge belirdi. Bilge Nine'nin süpürgesi yerleri süpürdü! 'Dikkat!' diye ciyakladı Pip. Tam zamanında bir çay fincanının içine atladılar.

Çay fincanının içinde Prens Biber soluklandı. 'Az kalmıştı!' dedi. 'Ben çok küçüğüm,' diye iç çekti. 'Büyük bir şey yapamam.' Pip başını salladı. 'Küçük olmak zayıf olmak demek değildir,' dedi. 'Sen cesur ve akıllısın. Önemli olan bu.' Prens Biber gülümsedi. 'Haklısın. Devam edelim.' Dışarı tırmandılar ve rafa doğru koşular.

Sonunda rafa ulařtılar. Kraliyet karabiber değirmiđi çatlamıř ve yamulmuřtu. řövalye Öđütücü yanında endiřeli görünüyordu. 'Ekselansları!' diye bađırdı. 'Deđirmen kırıldı. İçeri geri dönemiyoruz.' Prens Biber çatlađa baktı. Küçüktü ama krallđı içindeydi. 'Tamir etmeliyiz,' dedi. 'Ama nasıl?' diye sordu řövalye Öđütücü. 'Bir fikrim var,' dedi Pip.

Bilge Nine telaşla yanlarına geldi. 'Aman,' dedi çatlamış değirmeni görünce. 'Bu eski şeyin onarılması gerek.' Önlüğünün cebinden minik bir tornavida çıkardı. 'Tamir edebilirim.' Bir vidayı sıktı ve çatlağı yapıştırdı. Prens Biber nefesini tutarak izledi. 'Dayanacak mı?' diye sordu. Bilge Nine gülümsedi. 'Artık dayanır. İşte. Yeni gibi.'

Bilge Nine değirmeni rafa geri koydu. 'İçinde yaşayan küçük prens sen olmalısın,' dedi gözlüklerinin ardından bakarak. 'Seni duymuştum.' Prens Biber eğildi. 'Teşekkür ederim, Bilge Nine.' Kıkırdadı. 'Küçüksün ama kocaman bir kalbin var. Önemli olan bu.' Prens Biber'in yanakları kızardı. Gurur duydu.

Prens Biber değirmene geri tırmandı. Sıcak ve güvenli hissettirdi. Şövalye Öğütücü selam verdi. 'Krallığı kurtardınız, Ekselansları.' Prens Biber başını salladı. 'Birlikte kurtardık. Pip, sen benim kahramanımsın.' Pip yüksük şapkasının altında kızardı. 'Her zaman, Ekselansları.' Tekrar buluşmaya söz verdiler. 'Ziyarete geleceğim,' dedi Pip. 'Ve kırıntı getireceğim!'

O gece Prens Biber minik tahtına oturdu. Deęirmen tamir edilmiřti ama kalbi yeni arkadaşlarla doluydu. Kocaman mutfaęı ve gördüęü her řeyi düşündü. Küçüktü ama cesur olmuřtu. 'Büyüklük önemli deęil,' diye fısıldadı. 'Önemli olan cesaret ve iyilik.' Gülümsedi ve deęirmenin küçük penceresinden Pip'e el salladı.

Ve o günden sonra Prens Biber mutfağı sık sık keşfetti, her zaman Pip yanındaydı. Şövalye Öğütücü küçük prensin cesaretine güvenmeyi öğrendi. Bilge Nine rafa minik ikramlar bıraktı. Ve karabiber prensi, evin sadece bir yer olmadığını biliyordu—ev, geri dönüş yolunu bulmana yardım eden arkadaşlardı. En küçük prens bile büyük işler başarabilir.